

Pirtupolku

Suomessa ei liene tietä, polkua, vesistöä, eikä kylää missä ei olisi kieltolain v. 1919-1932 aikana pirtua kuljetettu.

1920-1930 oli ostovoimaisin taajama Pohjois-Kymenlaaksossa puunjalostuksen Kuusankoski-Woikka. Kouvola uinui omassa rauhassaan varuskunnan ja rautatieläisten kylänä.

Pirtulle oli tietysti kysyntää kaikkialla, maksukykyisistä salakuljettajista olivat kiinnostuneita. Siksi Loviisan rannikon pirtuetapeilta kulki tavaraa myös Elimäen kautta, ja poliiseilta suojaisa pikkupuro pirtua kulki Palokorvesta päin Inginmaalle syrjäpolkuihin, ja talviteitä pitkin tämän kylän läpi, kohti tehdaspaikkakuntaa. Harva ostaja kuitenkaan halusi 10 litran peltikanisteria ostaa, tai ainakaan maksaa, joten välipullottamoja tarvittiin. Sattui kuulemma niinkin että pullonhuuhtelussa pullonpohjalle oli jäänyt tilkka silkkaa vettä, eihän sitä kiireessä ja öljytuikun valossa kaikkea voi huomata.

Imatrankosken voimalaitokselta 1928 rakennetun ison sähkönsiirtolinjan vieressä oli pikku mökki, todella rauhallisella paikalla, ei ollut naapureita näkemässä. Vuoden 1941 ilmakuvassa näkyy mökki ja viljelyaluetta, ojitusta?

Iso kuusi toimi maamerkinä jo pirtuaikana.

”Tarvittiin muutakin tuloa, ja pirtun välitys varmaan toi sitä.”

Polun varrelta löytyi sovelias risteys ratsian pitämiseen, liekö näillä jalansijoilla raattiuspoliisit odottaneet pirtumuuleja.

Niinimäen kyläyhdistyksen puheenjohtajan palsta

Facebook kysyy ”mitä mietit”? Ensimmäiseksi tulee mieleen tämä ajan kuluminen – juuri äsken oli kevät ja nyt on joulujoukoilla – ainakin siitä päätellen, että kaupassa on joulusuklaata, joulukalentereita ja kinkkukin kehoitetaan tilaamaan ajoissa. Mikään noista ei varmaankaan ihan heti lopu, vaikka toimisi vähän myöhemminkin. Kesä meni – Järvenmäellä vietettiin Martan-päivää perinteisesti lettuja syöden ja kuulumisia vaihdellen. Korvenkylän kesäteatterissa käytiin joukolla katsomassa musiikinäytelmää ”Kaiken takana on nainen”.

Lokakuun ruska on ollut hieno täällä etelässäkin. Omenia tuli tänä vuonna riittämiin. Se, mitä tänä vuonna ei ole, ovat sienet. Näin ainakin asiaan paremmin vihkiytyneet tahot ovat kertoneet. Suppilovahveroita voi vielä odotella, mutta muiden aika taisi mennä jo.

Päivän puheenaie on nyt sähkö ja muikin lämmitysenergia ja niiden hinta. Lisäksi meitä kehoitetaan käyttämään sähköä harkitusti aamulla töihin menoaikaan ja illalla töistä tuloaikaan. Sehän ei ole

ongelma – ainakaan, jos ei kuulu aamuvarhaisella töihin menevien ryhmään. Ehkä sitä sähköä harkitusti käytetään muutenkin ... näillä hinnoilla. Sähkökatkoista jo varoitellaan – jää sitten nähtäväksi, tuleeko kylmä talvi vai vähän leudompi, ja kuinka sähköntuotanto riittää. Ajan trendejä ovat taas uunit, takat, hellat ja kamiinat, ja siitä seurauksena myös polttopuilla on kysyntää. Toki täällä paikallisesti puhutaan myös terveyspalveluista ja ihmetellään kaupungin kiinteistökauppoja. Terveyspalveluiden saaminen kirkonkylälle vaikuttaisi olevan myötätuuessa – se on oikein hyvä. Asukkaiden ja palveluiden pitovoima on tärkeää myös kaupungin laajoilla haja-asutusalueilla.

Kouvolan kylien neuvottelukunnan tapamisessa tuotiin esiin maaseudun kasvaneet vetovoimat. Yhä useampi haaveilee takapihasta ja työhuoneesta – väljemmästä arjesta. Etätyö ja paikkariippumaton arki

tuottaa vapautta. Liikkuvia palveluita pitäisi kehittää osaksi julkisia palveluita – samoin palveluliikennettä niille, joilla ei ole kulkuvälineitä. Myös toimiva netti on olennainen asia – valokuituhan meillä jo on. Viranomaiset tunnistavat myös kylät ja kylätoimijat turvallisuuskumppaneina kokonaisturvallisuudessa.

Heijastimet heilumaan – hyvää syksyä
Puheenjohtaja
Seppo Suikkanen

www.kymenkielien.fi/niinimaki/

>>>

Muistitiedon mukaan ”Pärin Marin” mökiksi sanottu oli Hannulan Emilin metsäpalstan takakulmassa, Korkiamäen koillisjyrkänteiden alla. Viljelymaana oli vähän linjanalusta, muhevaa multamaata, metsäpuron tulva-alueita. Todennäköisesti lehmää pidettiin, ainakin muistelo vieraille tarjotusta viilistä on. Hapanmaitotuotteen säilyminen pitkään, ja päälleenoussut kerma voina oli myyntitavaraa. Kauppapaikkana Kuusankosken seutu. Hevosta tuskin oli. Tarvittiin muutakin tuloa, ja pirtun välitys varmaan toi sitä. Sopivalle voinostajalle voi vihjaista muustakin ostettavasta..

Vielä 1950-1960-luvulla, oli mökin raunioita lähietäällä näkyvissä 10 l. pirtukanisterin tinattuja saumojia, kantoripoja ja suosia. Rautapelti oli ruostunut olemattomiin, tinattuja osia oli jäljellä. Olivatko mökin asukkaat Kukonojan tunnetujen trokareiden ”torppareita” vai yksityisyrittäjiä?

Inginmaalle vievän talvitien varren pikkutilan isäntä ainakin oli sekaantunut pirtubisneksiin sen verran että istui linnatuomion ”syyttä suotta”, omista tekemisistään, vai jonkun puolesta maksua vastaan?

Kuulin lapsena kerrottavan että mökissä asui ”virolainen” mies talvisotaan asti, olisiko paikka tullut tutuksi jo kieltoajan aikaan? Kun sodan alussa venäläiset pommikoneet suuntasivat sähkölinjaa pitkin oli kallon päältä näytetty merkkejä, valoa (nuotio?). Mies hävisi ja valomerkit loppuivat.

Ilmakuva vuodelta 1941 (kartta.paikkatietoikkuna.fi)

Vanha muistelu, kulkukauppaan liittyen.

Säkijärven rannikon ”kalastaja” ajeli hevostärryllään isäni kotikylässä Hälsälässä kaupaten parin päivän vanhoja haisevia silakoita. Eikä ihme, olihan matkaakin jo tehty hevosella noin 60 km. Mikäpä olisi saanut poliisit kaloja tutkimaan. ”Kylmakalleina” oli laatikon pohjalla pirtukanistereita, ja samalla varsinaisena kauppatavarana.

pt

KUVAT: ILMO SUURNÄKKI

Kevättempaus

Kyläyhdistyksen ja Tarmo-osaston poikkitaiteellinen kevättahtuma keräsi mukavasti yleisöä. Yhdistysten puolesta avaus sanat lausuiivat Pauli Turkia ja Anu Kaukonen. Seuraavaksi päästiin pirtuajan tunnelmiin pienen kuvaelman muodossa, kun pirtumuulit saapuivat kantamuksineen.

Kirjailija Kari Valton haastattelun jälkeen pääsivät kulttuurinälkäiset ostajat liikkeelle. Kirjoja lähti omistuskirjoituksilla ja ilman, jotkut hamstrasivat useamman kappaleen. Näinköhän uutuuskirjaa lähdettiin trokaamaan kulumille pikavoiton toivossa? Kaikki pirtumuulien kantamat teokset hävisivät myyntitiskiltä, olisi kai pitänyt värvätä lisää kantajia matkaan.

Kurkunkostukseen ja huikopalan nauttimisen ohessa oli aikaa vapaamuotoiselle seurustelulle ja poniratsastukselle. Turkian Paulin alustuksen jälkeen päästiin illan liikuntaosiolle eli pirtupolkukävelyille.

Pirtumäellä elämänsä ensimmäiset kuukaudet viettänyt tuskin malttoi odottaa paljon kehuttujen kirjojen parittain pääsemistään.

Lasten suosikista ei ollut epäselvyyttä.

Taisi olla vahva sekoitus, kun pirtumuulin naamaa niin vääntää.

Elon kaari

Nykyään päivät ovat melkein samaa harmaata massaa. Yksinäisyys vaivaa, satunnaisia tapaamisia kyllä on, mutta kovin kiireisinä pyritään jatkamaan matkaa. Kuntokaan ei ole niin kuin ennen, tuntuu kuin pääni olisi harventunut. Ulkonäöstä en viitsisi edes puhua, joskus on kyllä komeaksi kehuttu, mutta nykyään saan osakseni säälliviä katseita.

Parempi muistella vain nuoruusvuosia, silloin riitti elämää näillä kulmilla. On tullut nähtyä kaikenlaista, pystyyköhän niistä vieläkkään puhumaan punastumatta? Kerran yksi nuoripari oli niin toistensa lumoissa, että he eivät nähneet kuin toisensa ja minä jäin hankalaan paikkaan. Näin jälkikäteen on helppo sanoa, että olisin voinut vaikka kävyllä viskata herättääkseni heidän huomionsa. Ei voinut kuin yrittää olla huomaamaton, sitä vastoin käki riemastui pariskunnan toimista ja antoi rytmiä heidän rakkaudentyölleen.

Kuolemaakin olen nähnyt, julmaa sellasta. En kyennyt auttamaan sitä miestä, joka kuoli aivan jalkojeni juureen. Min-käs mahdat, suuri ylivoima ja valtavassa tappamisen kiihkossa, ei siinä minulla ollut mitään aseita käydä heitä vastaan.

Oli tuosta tapahtumasta jotain hyötyäkin, silloin päätin että minusta tulee niin iso ja vahva, että turha on minua tulla millään teräseella uhmaamaan.

Lapsista olen aina pitänyt, ja kai he vähän minustakin, niin monta halausta olen saanut elämäni aikana. Aikuisetkin joskus syleilevät, tosin suomalaisen tapaan vilkuilevat ensin ympärilleen, että näkeekö kukaan. Niin kuin halaamisessa olisi jotain hävettävää.

Sota-aika muistuu mieleen, Stalinin koneet pommittamassa Korian siltoja. Siinä sai vähän sivummallakin olla varpaillaan, kun osumatarkkuus oli mitä oli. Sukulaisia haavoittui sirpaleista, ja osa heistä kantoi näitä palasia sisässään elämänsä loppuun asti.

Olen jo pohtinut loppuani, hoitotahtoa ja hautajaisia. Väistämättä rapistun, mutta toivoisin saavani kunniallisen lopun. Armokuolemaa tuskin tarvitsen, mutta kuka sitä tietää miten päivänsä päättää, vaikka salamaniskuun. Polttohautausta olen miettinyt, mutta se ei aivan sytytä minua. Voisiko tehdä kompromissin, raajat tuhkattavaksi ja muu osa hyötykäyttöön? Arkkuun jos minua sovitettaisiin, voisi

Seunavaaran miehille tulla ammatinvaihto mieleen. Ja mistä ne kantajat löytyisi, varmaan kysyttäessä olisi monella juuri se päivä varattuna kalenterissa.

Tulikohan nyt kaikki sanottua, jotta voin vetää puumerkin testamenttiin. Muutama todistaja olisi hyvä olla, ja vielä oikeustoimikelpoisia. Itse kirjoitan varmuuden vuoksi osoitteeni nimeni perään eli *Iso Kuusi, Talvitien vieri, Kukonojan ja Hevossuon raja, Elimäki, Finland*.

On minulla vielä yksi yllätys varattuna. Kova on kohtalo sillä, joka käy tyveni kimppeun. Purun sijaan saattaa lentää kipinöitä, sillä olen katkenyt sisääni kolmet portinsaranat. En pannut pahakseni, vaikka jouduinkin veräjää kannattelemaan, sillä saatoinkin koko kesän seurata hiehojen touhuamista laidunmaallaan. Oksieni siimeksessä oli hyvä levätä kuumimpina aikoina, tunsin olevani kovasti hyödyksi. Vastapalveluksi sainkin ravinteita oikein olan takaa, osin tästä syystä kasvoin näin isoksi.

Nurkka 20 vuotta

Niin aika rientää, kylälehtemme on jo täysi-ikäinen. Ensimmäisen numeron nelisivuisesta ja mustavalkoisesta julkaisusta on kasvettu kahdeksansivuiseksi värikylläiseksi lehdeksi. Myös jakelualue on laajentunut, samaan tahtiin vesiosuuskunnan toimialueen kanssa.

Kiitokset kaikille lehden julkaisua vuosien varrella avustaneille. Toimitus on vähän odottanut, että koska postilaatikoihin alkaa ilmestyä tarroja: Ei ilmaisjakelua, ei mainoksia ja varsinkin ei Niinimäen Nurkkaa. Siihen saakka lehtemme jatkaa taivaltaan normaalissa ilmestymisrytmissään.

Tarmo-osasto

Kesän vilkas pyöräilykausi on hiljenemässä, pururadan leimauspisteestä lähti kymmenittäin kortteja polkijoiden matkaan. Ei ole tietoa, että osuiko tämän kilpailun arpajaisvoittoja kylälle, mutta ehkä kuitenkin liikkumaan kannustaminen oli se tärkein asia.

Hiihtokautta on aloitettu valmistelemaan, yhdysladulle Niinimäki-Mikkelen laavu-Koria on tulossa reittimuutoksia, mutta pääpiirteittäin kuljetaan tuttuja polkuja. Eksymistä ei tarvitse pelätä, tänä vuonna on merkintävärinä otettu käyttöön ajankohtainen sini-kel-tayhdistelmä.

Pururadalla valot palavat tällä tietoa syyskauden ajan tutulla rytmillä eli iltahämärän tulosta iltayhdeksään saakka. Mahdollisista muutoksista ilmoitetaan kyläyhdistyksen kotisivuilla, mutta sähkökatkojen varalta on hyvä olla otsalamppu mukana.

Syksyiset värät

*Sakset leikkaa retonkia suikaleiksi
kesämekko kiertyy kerään.
Matonkuteet eri värein kutimiksi
siirtyy loimiin vuoron perään.*

*Kutojansa muistot siirtyy
räsymattoon kirjavaan.
Siinä elon kirjo piirtyy
jalkain alla kulumaan.*

*Tuossa väri punainen
kertoo ilosanomaa.
Tuossa hento vihəriäinen
kuvaa lasta kasvavaa.*

*Entäs raita kellanruskeaa
syksyn väri, lehdet putoaa.
Synkkä musta muistuttaa
elo hauras on, uinahtaa.*

*Vuoden kulku raidoittain
kudottu on mattoon kirjavaan.
Tarinoita kertoo sadoittain
räsymatto hamaan tulevaan.*

MN

KUVA: JARMO PAKKALA

Hirvipeijaiset

Riistapoikien hirvipeijaiset
metsästysmajalla
lauantaina 5.11.2022 kello 14.00-17.00.
Maanvuokraajat ja jäsenet perheineen
tervetuloa.

Tuttu näky monella työmaalla, yksi tekee ja muut seuraavat katseella. Koivusaaren Vili kaatamaansa peijaisbirveä käsittelemässä.

www.kymenkattokeskus.fi

100%
suomalaista
takuutyötä

**KYMEN
KATTOKESKUS**

p.020 7959750

Niinimäen tapahtumat sähköpostiisi

Haluatko pysyä ajan tasalla kylän
tapahtumista?

Ilmoita kiinnostuksesi sähköpostiosoitteeseen
niinimaenkyla@outlook.com
niin olet mukana.

Niinimäen ja Teuroisten kyläläiset - osallistukaa tämän lehden tekoon!

Toivomme juttuja, valokuvia, ilmoituksia perhetapahtumista ja merkki-
päivistä. Edellä mainitut sekä kylissä toimivien yhdistyksien tiedotteet
ovat ilmaisia.

MAKSULLISET MAINOKSET Julkaisemme myös maksullisia ilmoituk-
sia hintaan 1 euro/palstamillimetri. Pienin rivi-ilmoitus on 10 pmm=10
euroa. Osta, myy, vuokraa, vaihda, mainosta yrityksesi palveluita.

SEURAAVA NIINIMÄEN NURKKA ilmestyy keväällä 2023, aineistot Nä-
kin Mirjalle huhtikuun 2023 loppuun mennessä sähköpostilla: mirja.
nakki@mnoy.fi. Mikäli et käytä tietokonetta, voit toimittaa tekstit myös
lähimpänä asuvalle kyläyhdistyksen hallituksen jäsenelle, Teuroisissa
Halsolan Pertille.

KUVA: RAUNI PAKKALA

Niinimäen kyläyhdistyksen hallituksen jäsenet yhteystietoineen 2022:

Puheenjohtaja Seppo Suikkanen, 0400-804732,
sakari.suikkanen@gmail.com

Varapuheenjohtaja Jarmo Pakkala, 040-5031417, pakkala.jarmo@gmail.com

Sihteeri ja kotisivujen ylläpito Rauni Pakkala, 040-5596065,
niinimaenkyla@outlook.com

Talousvastaava Arja Ruokonen, 040-5580642, arja.tolmunen@gmail.com

Arli Ilonen, Riku Kaukonen, Vesa Koivusaari,
Marita Nieminen, Jenni Suhonen, Ilmo Suurnäkki
Pauli Turkia, Pirjo Värrä.

TONTTIASIAMIEHET:

Teuroisissa Pertti Halsola, puh. 040-7746111
Niinimäessä Seppo Suikkanen, puh. 0400-804732
Tonttiasiamiehen voit ottaa yhteyttä, jos olet
kiinnostunut joko myymään tai ostamaan tontin
Niinimäen tai Teuroisten alueelta. Tonttiasiamiesten
on tarkoitus saattaa kysyntä ja tarjonta kohtaamaan,
itse kaupanteko on sitten kokonaan ostajan ja myy-
jän välinen asia.

www.kymenkylat.fi/niinimaki/

Vesiosuuskunnan kuulumisia

Arvoisat yhteisömme jäsenet!

Kulunut kesä on ollut näin maaseudun ihmisenä ihan kohtuullinen säilyttäen. Kylvöt saatiin tehtyä hyvin muokkautuvaan maahan, kiitos talvisen roudan. Vettäkin näillä seuduilla saatiin sopivasti kylvöjen päälle. Helteestäkkin on saatu nauttia riittävästi. Puintikelit olivat mainiot, öljyn hinnan huomioiden ei ollenkaan vähämerkityksellinen asia. Maailmantilanne yleisesti ottaen herättää huolta. Huoltovarmuus asiat on syytä pitää mielessä päätöksenteossa yhteiskunnan eri sektoreilla.

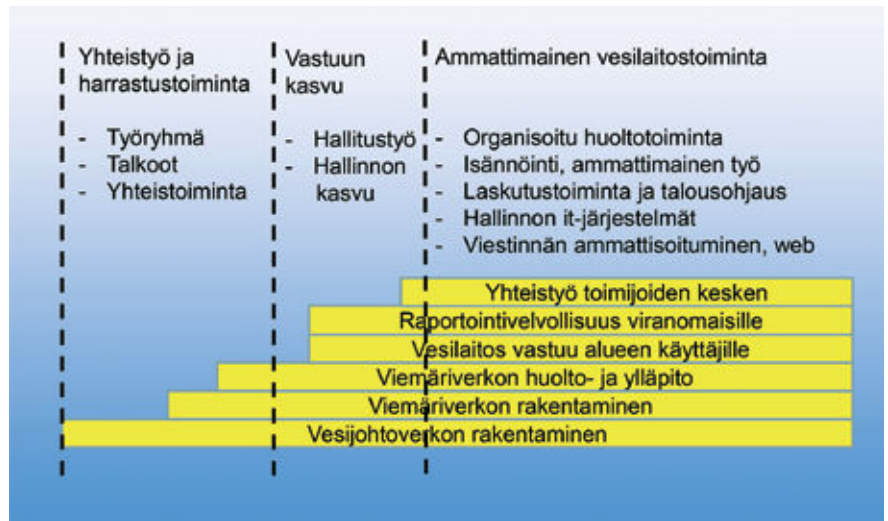
Vesihuolto osuuskuntamme alueella on toiminut kohtuullisesti. Niinimässä ”kuljetukselle” päättyvässä jätevesi linjassa ilmeni tuke alkukesästä, linjaan tehtiin vastaisen varalle huuhtelu yhde. Tässäkin operaatiossa opimme, kuinka tarpeen on muistaa käänellä sulkuventtiileitä toimivuuden kannalta. Puintiaikana Hongistossa, Helkalan pellolla paljastui vesivuoto, syynä muuten vahvasti rakennettuun haaraliitokseen paljastui haljennut messinkinen hela. PVK-Kaivu oy hoiti korjauksen sähkömuhvein.

Etäluettavat asiassa, Lora-verkkoa ylläpitävä Digita teki keväällä verkonsa kuuluvuus kartoitusta ensin 12 osuuskunnan osalta, tulos 10 tukiasemaa rakennettava. Tehtiin uusi kartoitus Kouvolan alueesta 39 osuuskunnan osalta, tulos 13 tukiasemaa rakennettava. Jokainen tukiasema maksaa, lopputulos oli sopimus ry:n ja Digitan välillä pilottihankkeesta jossa 3 osuuskuntaa mukana (Teuroinen, Niemenmaa ja Keltti) joissa mittarit asennetaan ja katsotaan käytännössä mikä on ”totuus”. Pilotti kestää vuoden -22 loppuun, jonka jälkeen pidetään lopulliset hintaneuvottelut osapuolten kesken. Mittarit toimitti meille Koka oy sovittuun hintaan. Onnisen tarjoamista Axioman- mittareista ei lopulta ollut toimitusajoista ja tulevista hinnoista mitään tietoa.

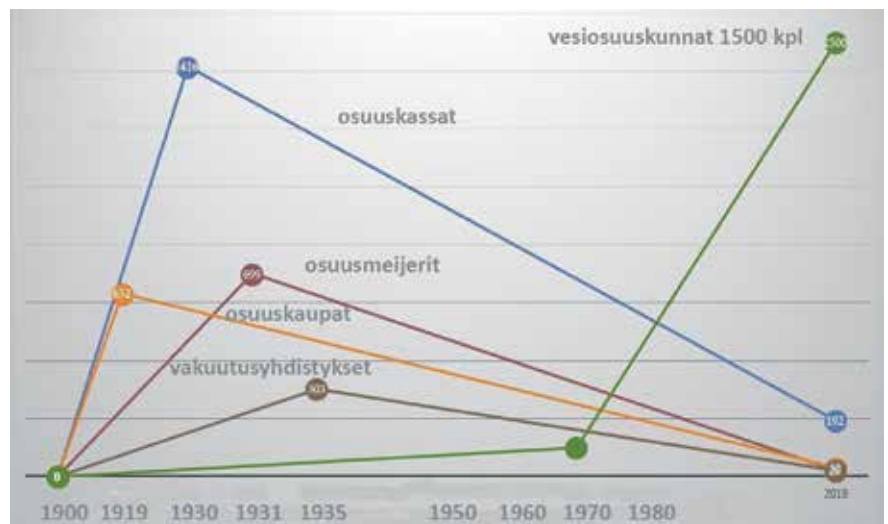
Teuvo Suominen on asentanut mittareita 7.7-22 lähtien, vastaanotto kiinteistöillä on ollut hänen mukaansa ystävällinen, tarjottu kestitystä ylitsevuotavastikin. Asennuksesta on enää rippeet jäljellä. Osuuskunnan jätevesilinjat on 2008 rakennettu kiinteistöihin, joihin vesijohdon on aiemmin vetänyt Kouvolan vesi oy 9 kpl, Takamaan vesi osk. 7 kpl ja Karisuon vesi osk. 2 kpl. Näiden kustannusjaosta on päästy sopimukseen.

Mittareista puolet on WRM systems oy pilvipalveluun kytketty 7.10-22 ja loput tulevat pikapuolin, päästään käytännössä

Vesiosuuskunnasta vesilaitokseksi

Osuuskuntien lukumäärien kehitys eri toimialoilla (Lähde: Pellervo)

testaamaan verkon toimivuus. Loppulaskutus vanhoista mittareista tapahtuu kun tiedot saadaan syötettyä laskutusohjelmaan. Uusilla mittareilla laskutus tapahtuu reaaliaikaisilla tiedoilla, on kuulunut toiveita laskutusvälin lyhentämisestä. Hallitus paneutuu näihin loppuvuodesta, mukaan lukien E-lasku tai s. postilaskutus vaihtoehdot, jo kustannussyistäkin.

Julki on tuotu tulevan talven sähkökatkot, sähkön riittävyys taustalla. Osuuskunta on varautunut asiaan hankkimalla voimavirta agrekaatin Sopen paineenkorotus asemalle, sinne on syöttöyhteet ja vaihtokytkin asennettu aiemmin. Tällä pystytään, käsitykseni mukaan, tarvittaessa turvaamaan riittävä paine Kukkilan kylää myöten. Edellytyksenä että Kouvolan veden Korian tornista tulee vettä, se on ”Veden” vastuulla.

Palveluosuuskunnalla huomiseen – Pohjois-Kymenlaakson vesiosuuskuntien kehityshanke. Käsittäen Leader-ryhmä, Pohjois-Kymen kasvun toiminta-alueen (Kouvolan kaupunki ja Iitin kunta). Hanke tullut vireille 31.5-22, Kasvun hallitus on osaltaan hyväksynyt hankkeen rahoituksen 5.10-22. Hankkeeseen odotetaan osallistuvan n. 40 osuuskuntaa. Kaakkois-Suomen Ely lopullisesti vahvistaa rahoituksen. Hankkeella on tarkoitus osuuskuntien oman palveluosuuskunnan kautta turvata, yhtäläisellä, ammattimaisesti hoidetulla ylläpidolla rakennusaikaisen 50, milj. € investointien maksimaalinen käyttöaika.

*Yhteisöllisyydessä on voimaa!
Pertti*

Elämä ei ole yhtä juhlaa vaan se muodostuu moninaisesta osallistumisesta niin arjen askareisiin kuin meitä virkistävään juhla- ja matkatoimintaan.

Teuroisten Marttayhdistyksen viime kesä oli juuri sellainen. Osallistumista kesäkahvilan ylläpitoon vuorollaan Kotiseutu museolla, samalla vierailijat käydessään pääsivät osallistumaan meidän Arja-Annelimme avustuksella risuista kauniiden sydänten tekoon. Risut ututterat Martta-siskot olivat keränneet talkoilten Ikävälkon Antin metsästä aiemmin toukokuussa tuota ”risu taipuumoneksi” tapahtumaa varten.

Kesän edetessä järjestimme kaikille avoimen Laulutilaisuuden, jossa saimme laulaa sydämen kyllyydestä nuoruutemme, siis lähinnä 1970–1980-luvun iskelmä ja poppia Savimäen Tuukan säestäessä meitä kitaralla. Tuukan meitä ilahduttamaan trubaduuri kitarallaan sai paikalle Helmasen Heli, kyseessä kanttorinpoika Hämeenlinnasta, Tuukka Savimäki. Savimäen aika menee musiikin pariin hevybändissä soittaessa ja laulaessa itse säveltämiä kappaleita, toisaalta musiikin monitoimimiehenä Savimäki laulaa myös Hämeenlinnalaisessa nuorten miesten omaksi ilokseen Suomen itsenäisyyden 100-vuotis juhluvuoden kunniaksi perustamassa Vanajan mieskuorossa.

Kesän suurin ponnistus ja kokemus oli ehdottomasti matkamme Uuteen Valamoon Heinävedelle. Vanha Valamo jäi Talvisodan jälkeen Laatokan saareen, paetessaan luostarista munkit saivat pelastettua lähes koko Valamon omaisuuden arvoikkaine esineistöineen Heinävedelle. Saastamoisten kauppiassuvulta munkit saivat ostettua itselleen uuden luostarin paikan hyvin samankaltaisella mäeltä vesistön ääreltä kuin vanha Valamo aikanaan sijaitti.

Matkalla Valamoon pysähdyimme Tertin kartanoon ruusukahveille, tarjolla oli meille Marttoille mieleisesti monenmoista kahvi-leipää ja tarjottavaa. Muutama roponen meiltä jäi myös Tertin myymälään tuliaisten hankinnan vuoksi. Matka Valamoon meni

mukavasti uutta jännityksellä odotellessa. Muutamalle paikka oli ennalta tuttu, siitä kun itse siellä viimeksi olen vieraillut, on paikka muuttunut ja kehittynyt hyvin paljon vaatimattomasta luostariyhteisöintrasta kohti hyvin hoidettua niin matkailu- kuin ordotoksisuuden vaalimisen keskusta.

Saavumme kauniin syysauringon paistaessa Valamoon. Tunsimme olevamme heti tervetulleita, opastus Valamoon ja ortodoksisuuteen perinteisiin ja taustaan hoitui erinomaisesti Markku-oppaamme saatellessa meitä tarinoittensa matkassa menneestä nykyisyyteen. Ortodoksimunkin tavoin elämämme keskiössä tulisi olla itsekkeisyydestä luopuminen kohti toisten hyvän ja edun ensisijaista ajattelemista.

Pienten viinituvan absinttien tai viinitilkkojen jälkeen erinomaiset sängyt kutsuivat jo väsyneitä Marttoja.

Paluumatkalla Luoja päätti säästää kotimatkaamme sateella, vankalla tuulella, ukkostaen ja salamoiden. Loistava Tuija-kuskimme ei tästä hermostunut vaan onnellisesti kuljimme Siikosen Leipomolle kahvittelemaan ja kahvin ohessa luonnollisesti maistui myös Siikosen herkut, näitä lähti myös kotiväelle tuliaisiksi.

*Syysterveisin Teuroisten Martat
Pirkko Ikävälko*

Martat

TEUROISTEN KYLÄYHDISTYS RY:N HALLITUS 2022

Henry Vertanen, pj. p. 0400 562 887, henry_vertanen@hotmail.com

Ilkka Suominen varapj. p. 044 214 1214 iisuom@hotmail.fi

Heli Räikkönen, sihteeri, rahastonhoitaja,

p. 050 380 2745, heli.raikkonen@outlook.com

Kalle Turkia, Olli Vanhala, Alpo Ahola,

Varalla Risto Nurmi, Jarkko Turkia

Monenlaista tietoa ja ajankohtaista asiaa teuroinen.fi